

Missa inte debatten i onsdagens e-Dagen: Per Ewert, Reinhold Fahlbeck och Omid Pasbakhsh: Dags att problematisera islamiska värderingar i det demokratiska väst.

DEBATT

Debattrörelsen: Eva Sjögren
08-69 24 38; debatt@dagen.se

JOSEPH SVERKER

MAGNUS STERNEGÅRD

Frikyrkan behöver en vision och medvetenhet kring hur vi hanterar mångkultur och segregation, både i vårt samhälle och i våra församlingar. Församlingen kan än mer bli den plats där världarna går ihop och en ny gemenskap formas, över kulturella och åldersmässiga gränser, skriver Joseph Sverker och Magnus Sternegård. Bilder: Gudstjänst i pingstkyrkan i Västerås.

FOTO: SANDRA LÄGSTRÖM

Är kyrkan så bra på integration?

Vi behöver utmana bilden av församlingen som hjälpare och ta ytterligare steg för alla att bli delaktiga i gemenskapen, skriver Joseph Sverker och Magnus Sternegård.

Vi lever på många sätt i ett mångkultursamt samhälle, något som också är synligt i våra församlingar.

Det finns en lång tradition av att stödja den utsatta, ge mat och husrum samt inbjuda till gemenskap. Många församlingar mobiliserade till exempel snabba insatser för mänskiskap på flykt och har ett långtgående engagemang för invandrare. Trots det är frikyrkornas mångfalds- och integrationsarbetet inte så väl synliggjort, beforståt eller utmanat.

HÖSTEN 2020 startade Equmenia-kyrkan och Equmenes tillsammans med Enskilda Högskolan ett forskningscentrum (CIMK) för att fördjupa kunskapsen kring dessa fakt i samråd med barn och unga, samt hur det påverkar det kristna ledarskapet. Vi har under hösten försökt få insyn i hur församlingar arbetar i dag, för att skapa oss en bild av verkligheten och vilka fakt som behöver beforstås.

Vi tycker oss se stora och av många uttalade behov när det kommer till integration och mångfald, både i samhället i stort och inom de lokala församlingarna. Vi vill här ringa in två huvudsakliga utmaningar gällande mångfald och lokala församlingar.

Det första är att församlinge-

är tadelade utifrån språkgrupper, det andra är tadelade generationer. Om synen på kyrkan är att vara en levande gemenskap som gemensamt följer Jesus, följer en fråga om integration. Vad säger det om kyrkan som kropp? Vi är kallade att stå sammans som en kroppslig gemenskap som ideligen behöver pröva sin förmåga att leva som en organisk enhet.

FORSKNING OM INTEGRATION och kyrka visar att kyrkan är en bra plats att få träffas inom sin kultur och språkgrupp. Det är dock intet slävtid att träffas över språkgrupper och kulturer. Här uppstår en uppenbar spänning, och det skapar en stor utmaning för mångkulturella församlingar. Många fortsätter att stå kvar i sina språkgrupper och finar gudstjänst på sitt eget sätt. Det är en naturlig konsekvens av segregationen som återfinns i samhället i stort, men frågan är hur mycket gemenskap det egentligen skapar i föreningen?

På vilka sätt utmanar då den lokala församlingen den rådande segregationen? Vi är på många sätt djupt fänglade av hur samhället ser ut. Detta behöver vi utmana för att vara trovärdig den nytestamentliga visionen om en kropp, en enhet, en föredjupad gemenskap.

Vi ser också tadelade generationer. Det är tydligt hur generationer har svårt att mötas, och unga har svårt att integreras och bli en del av församlingsgemenskapen. Många gånger ser vi pröv på gymbolten, där unga blir symboler för vuxnas förhoppningar men inte tillräckligt väl tas på allvar och synliggörs med sina tankar, idéer och åsikter. Detta är en stor utmaning i en mångd församlingar i Sverige i dag.

I FÖRSAMLINGAR med stor mångfald ser vi ett särskilt behov av att barn såväl som föräldrar får mötas mellan generationer, kulturer och språk. Nysvenska föräldrar har många gånger svårt att integreras i det svenska samhället. Det

fins en stor utsatthet här. Många är de barn och unga som lever i ett glapp mellan föräldrarnas kultur och det svenska samhället. Föräldrar behöver också mötas för att på sitt sätt föreställa sin egen tradition i relation till det svenska samhället. Här kan kyrkan göra en stor skillnad genom att erbjuda mötesplatser där både unga och föräldrar får stöd i sitt sökande efter sin kultur, sin rötter och sin väg.

Dessa två nämnnda områden kommer vi att befoesa under kommande år, men som vi redan nu vill uppmana församlingar att ta steg kring. Vi ser behov av konkreta och djärva åtgärder kring dessa tadelade församlingsbilder.

FRIKYRKAN BÄR EN tradition av att värna individens rätt till tro och livsmedel. Frikyrkan har även skapat gemenskaper för mänsklor som inta haft en tydlig plats i det större samhället. För att levandegöra denna identitet i dag behövs ett modigt ledarskap som utmanar segregerade kulturer och mönster, i samhället såväl som i kyrkan.

Skutligen ser vi detta som en stor möjlighet till mission i Sverige. Frikyrkan behöver en vision och medvetenhet kring hur vi hanterar mångkultur och segregation, både i vårt samhälle och i våra församlingar. Församlingen kan än mer bli den plats där världarna går ihop och en ny

gemenskap formas, över kulturella och åldersmässiga gränser. Det har visat sig vara svårt, och därför behövs ytterligare resurser och förtäckelse av vad som hindrar. Vi skulle vilja se ett mer genomgripande arbete med gemenskap över språkgrupper och delaktighet för unga i församlingens större gemenskap.

MITT I ALLT det goda arbetet vi ser, av spelkaféer, lächjälp, stöd i ansökningar och hjälp med boende, utmanar en frikyrklig församlingssyn till att inte stanna här. Vi behöver utmana bilden av församlingen som hjälpare och ta ytterligare steg för alla att bli delaktiga i gemenskapen. Hos alla, oavsett bakgrund, ålder och språk, iflyttande i beslut och verksamhet?

Här finns brister i församlingens integration. För att ta steg framåt behövs en villighet att kritiskt analysera hinder till integration med hjälp av egen analys och forskning. Att de frikyrkliga samfunden villiga att göra den obekväma resa som verklig integration kan innebära?

JOSEPH SVERKER, lektor och forskningsansvarig Centrum för integration, mångfald & kyrkligt ledarskap

MAGNUS STERNEGÅRD, projektledare & medforskare Centrum för integration, mångfald & kyrkligt ledarskap

För att levandegöra denna identitet i dag behövs ett modigt ledarskap som utmanar segregerade kulturer och mönster, i samhället såväl som i kyrkan.